Lietas Nr. 130071415
Lietas arhīva Nr. 104AA-0617-16/11

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā 2016.gada 10.novembrī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija:
tiesnese I.L.Zemīte,
tiesnese B.Būmeistere,
tiesnese Z.Lagzdiņa

apelācijas kārtībā rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu par /pers. A/, personas kods /personas kods/, saukšanu pie administratīvās atbildības par Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – Latvijas APK) 149.[16]panta piektajā daļā un 149.[4]panta četrpadsmitajā daļā paredzētā pārkāpuma izdarīšanu saistībā ar /pers. A/ apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.aprīļa spriedumu un

k o n s t a t ē j a

2015.gada 20.aprīlī Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Meklēšanas nodaļas (turpmāk – Iestāde) inspektors U.Ozols sastādījis administratīvā pārkāpuma protokolu PC179988 (turpmāk – Protokols) par to, ka 2015.gada 10.aprīlī plkst.13.40 vadītājs /pers. A/ vadīja transportlīdzekli *VW Golf* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ Rīgā, Dzirnavu ielā, pie nama Nr.145 uzbrauca stāvošam transportlīdzeklim *Audi A6 Avant* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/, bojājot to. Pēc sadursmes vadītājs atstāja negadījuma vietu, pārkāpjot Ministru kabineta 2004.gada 29.jūnija noteikumu Nr.571 "Ceļu satiksmes noteikumi" (turpmāk – Ceļu satiksmes noteikumi) 51.1., 70., 113.punkta prasības, un transportlīdzekļa vadītājs ir izdarījis Latvijas APK 149.[16]panta piektajā daļā un 149.[4]panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Ar 2015.gada 6.maija Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora K.Nazarova lēmumu par minēto pārkāpumu /pers. A/ sodīts ar naudas sodu EUR 70 apmērā.

Par minēto lēmumu /pers. A/ (turpmāk – Sūdzības iesniedzējs) iesniedza sūdzību.

Ar Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes priekšnieka vietnieka A.Pumpura 2015.gada 18.jūnija lēmumu Nr.PC179988 (turpmāk – Lēmums) atstāts negrozīts Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Satiksmes administratīvo pārkāpumu izskatīšanas biroja Administratīvās nodaļas galvenā inspektora K.Nazarova 2015.gada 6.maija lēmums par administratīvā soda uzlikšanu /pers. A/.

Par Lēmumu /pers. A/ iesniedza sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesai.

Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas (turpmāk – tiesa) 2016.gada 18.aprīļa spriedumu Lēmums atstāts negrozīts, bet /pers. A/ sūdzība noraidīta.

Tiesa spriedumā atzinusi, ka Lēmums ir pamatots, un pievienojusies Lēmuma motivācijai. Tiesa spriedumā papildus analizējusi /pers. A/ sūdzībā norādītos argumentus un secinājusi, ka lietā ir iegūti pierādījumi, kas apstiprina Protokolā norādītās /pers. A/ darbības, ar kurām viņš izdarījis administratīvo pārkāpumu.

/pers. A/ par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.aprīļa spriedumu iesniedzis apelācijas sūdzību, kurā lūdz spriedumu atcelt un izbeigt lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā.

Sūdzības iesniedzēja ieskatā, tiesa lietu ir izskatījusi neobjektīvi un virspusēji, jo, pirmkārt, ir izskatījusi lietu bez viņa klātbūtnes, lai gan viņš bija savlaicīgi brīdinājis tiesu par savu neierašanos.

Tāpat Sūdzības iesniedzējs norāda, ka tiesa, pieņemot nolēmumu, ir atsaukusies uz faktiem, kas iegūti nelikumīgā veidā, jo Protokolā nav norādīta informācija par pievienoto fotogrāfiju likumīgu iegūšanu, proti, nav norādīta vieta, laiks, aparatūra un persona, kas veikusi foto fiksāciju bojātam transportlīdzeklim.

Turklāt /pers. A/ norāda, ka tiesa nav noskaidrojusi cēlonisko sakaru starp automašīnas saskrāpējumu un viņa vainu, jo saskrāpējuma vietas uz abām automašīnām nesakrīt ne augstuma, ne dziļuma ziņā.

Savā sūdzībā /pers. A/ atsaucas uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2007.gada 13.decembra spriedumu lietā SKA-584/2007, norādot, ka Latvijas APK 149.[16]panta piektajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu var izdarīt tikai ar nodomu, jo nav iespējams aiz neuzmanības atstāt notikuma vietu pēc ceļu satiksmes negadījuma. Sūdzības iesniedzēja ieskatā, lietas izskatīšanas laikā nav ievērota nevainīguma prezumpcija, jo rezultātā par vainīgu tika atzīta cita persona, turklāt personu nevar sodīt par tādu darbību neizpildīšanu, kuru viņam nemaz nebija pienākums veikt.

Papildus savai apelācijas sūdzībai /pers. A/ iesniedzis izziņu par viņa atbilstību trūcīgās personas statusam, norādot, ka administratīvo pārkāpumu lietās advokāta palīdzība trūcīgām personām netiek sniegta.

Saskaņā ar Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]panta otro daļu 2016.gada 24.maijā pieņemts lēmums par administratīvās pārkāpuma lietas izskatīšanu rakstveida procesā.

Apstākļus, kas liecinātu par nepieciešamību apelācijas sūdzību izskatīt tiesas sēdē, Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija (turpmāk – tiesas kolēģija) nekonstatē.

Pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatojumu un apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet pārsūdzētais spriedums atstājams negrozīts.

Tiesas kolēģija, pārbaudījusi Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.aprīļa sprieduma motivāciju, atzīst, ka tiesa ir pareizi konstatējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus un pamatoti atzinusi, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots. Līdz ar to tiesas kolēģija saskaņā ar Latvijas

APK 289.[13]panta trešo daļu pievienojas pirmās instances tiesas sprieduma motivācijai un to neatkārto.

Tiesas kolēģija uzskata par nepamatotu /pers. A/ sūdzībā izteikto, ka tiesa nepamatoti izskatījusi lietu bez viņa klātbūtnes.

Saskaņā ar Latvijas APK 289.[6]panta pirmo daļu tiesa administratīvā pārkāpuma lietu izskata rakstveida procesā, bet mutvārdu procesu nosaka pēc savas iniciatīvas vai tad, ja to lūdz persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, cietušais vai prokurors.

Tiesas kolēģija konstatē, ka /pers. A/ bija pieteicis lūgumu lietu izskatīt mutvārdu procesā (lietas 37.lapa), ko tiesa apmierināja un rīkoja tiesas sēdi 2015.gada 12.novembrī. No 2015.gada 12.novembra tiesas sēdes protokola konstatējams, ka uz tiesas sēdi bija ieradies Sūdzības iesniedzējs un sniedza savus paskaidrojumus, uzdeva jautājumus Iestādes pilnvarotajam pārstāvim un pieteica lūgumus, taču lietas izskatīšana tika atlikta uz 2016.gada 7.aprīli pēc Sūdzības iesniedzēja lūguma saistībā ar papildus pierādījumu iesniegšanu.

No 2016.gada 7.aprīļa tiesas sēdes protokola izriet, ka uz šo tiesas sēdi /pers. A/ nebija ieradies, bija nosūtījis tiesai e-pasta vēstuli, kurai pielikumā pievienojis darbnespējas lapu, norādot, ka uz tiesas sēdi nevarēs ierasties veselības stāvokļa dēļ (lietas 43.-45.lapa).

Tiesas kolēģija uzskata, ka tiesa pamatoti atzinusi /pers. A/ neierašanos par neattaisnojošu. Darbnespējas lapa nav attaisnojošs dokuments, kas apstiprinātu, ka persona nevar ierasties uz tiesas sēdi.

Tiesas kolēģija norāda, ka personas neierašanās attaisnojošs dokuments ir norādīts Ministru kabineta 2001.gada 3.aprīļa noteikumu Nr.152 "Darbnespējas lapu izsniegšanas kārtība" 20.[1]punktā (Ministru kabineta 2013.gada 9.jūlija noteikumu Nr.380 redakcijā) par ārstēšanās režīmu ? ārstēšanās stacionārā vai mājas režīms. No minētās normas izriet, ka pēc personas pieprasījuma ārsts izsniedz normatīvajos aktos noteiktu veidlapu Nr.27/u "Izraksts no stacionāra pacienta/ambulatorā pacienta medicīniskās kartes" par ārstēšanās režīmu, kas konkrētajā laikposmā noteikts atbilstoši personas veselības stāvoklim.

Ņemot vērā, ka šādas ziņas pirmās instances tiesā nebija iesniegtas, tiesa pamatoti atzina /pers. A/ neierašanos uz tiesas sēdi par neattaisnojošu.

Vērtējot apelācijas sūdzībā norādītos apstākļus par to, ka Protokolā nav ietverta informācija par transportlīdzekļa *Audi A6 Avant* foto fiksāciju, tiesas kolēģija secina, ka administratīvo pārkāpumu protokols Nr.PC179988 noformēts atbilstoši Latvijas APK 248.panta prasībām. Tiesas kolēģijas ieskatā, Protokolā nav jābūt ietvertai informācijai par foto fiksācijas iegūšanas apstākļiem, kā arī fotogrāfijā fiksētais nav atkarīgs no tās iegūšanas vietas, laika, personas un ierīces, ar kādu tieši attēls ticis uzņemts. Turklāt no Ceļu satiksmes negadījuma reģistrēšanas protokola (lietas 30.lapa) redzams, ka bojātās automašīnas *Audi A6 Avant* ar valsts reģistrācijas numuru /TL numurs/ apskate notikusi 2015.gada 10.aprīlī Dzirnavu ielā 145, Rīgā. Tādā veidā secināms, ka šajā laikā ir veikta konkrētā transportlīdzekļa foto fiksācija, līdz ar to tiesas kolēģija lietas materiāliem pievienoto foto fiksāciju atzīst par pieļaujamu, kas atbilst Latvijas APK 243. un 243.[1]pantā noteiktajam.

Tāpat tiesas kolēģija noraida apelācijas sūdzībā ietverto /pers. A/ viedokli par nodarījuma izdarīšanu aiz neuzmanības un to, ka par vainīgu tika atzīta persona, kura neizraisīja negadījumu.

Tiesas kolēģija norāda, ka /pers. A/ sodīts par divu administratīvo pārkāpumu izdarīšanu, tas ir, par Latvijas APK 149.[16]panta piektajā daļā un 149.[4]panta četrpadsmitajā daļā paredzēto administratīvo pārkāpumu.

Lietas materiālos ir /pers. A/ (lietas 19.lapa) un liecinieces /pers. G/ (lietas 21.lapa) paskaidrojums, no kuriem izriet, ka /pers. A/ ir redzējis liecinieci, kas fotografēja viņa transportlīdzekli. Turklāt no /pers. A/ paskaidrojuma nepārprotami izriet, ka viņš izkāpis no sava transportlīdzekļa un apskatījis savu un blakus esošo automobili, konstatējot abiem transportlīdzekļiem vairākus bojājumus. No minētā izdarāms secinājums, ka /pers. A/ nodoms bija atstāt negadījuma vietu, ko viņš arī izdarīja un par šo pārkāpumu viņš tika sodīts. Šāda /pers. A/ rīcība nav atzīstama par izdarītu aiz neuzmanības.

Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesas kolēģijai nerodas saprātīgas šaubas par Sūdzības iesniedzēja izdarītajiem administratīvajiem pārkāpumiem. Tiesas kolēģija uzskata, ka pirmās instances tiesa pamatoti atzinusi, ka /pers. A/ administratīvā pārkāpuma protokolā-paziņojumā Nr.PC179988 norādītajā laikā un vietā ir izdarījis Latvijas APK 149.[16]panta piektajā daļā un 149.[4]panta četrpadsmitajā daļā paredzētos pārkāpumu, par ko ir sodīts atbilstoši Latvijas APK 32.panta nosacījumiem.

Pārējos sūdzībā ietvertos argumentus tiesas kolēģija nevērtē, ievērojot to, ka Latvijas Republikas Augstākās tiesas Administratīvo lietu departaments, atsaucoties uz Eiropas Cilvēktiesību tiesas atziņām, vairākkārt savos nolēmumos ir norādījis, ka no Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākuma detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (piem. skat. Latvijas Republikas Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2010.gada 11.marta spriedumu lietā Nr.SKA-66/2010).

Pamatojoties uz Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.[21]pantu, 289.[22]pantu, 289.[12]panta otrās daļas 1.punktu, tiesas kolēģija

n o s p r i e d a

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2016.gada 18.aprīļa spriedumu atstāt negrozītu, bet /pers. A/ sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams.

Tiesneši I.L.Zemīte

B.Būmeistere

Z.Lagzdiņa